

Василь Стус – Напевне, так і треба...

Напевне, так і треба —
судилося бо так:
упали зорі з неба
і надломали мак.
Така знялася хвища —
ні неба, ні землі,
лиш чорне кладовище
по нищеній ріллі.
Залопотіла злива,
мов залива — гай-гай!
Кохана, будь щаслива!
Коханий мій — бувай!